

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av naturvårdslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det ändringar i de bestämmelser i naturvårdslagen som gäller naturskyddsområden som tillhör staten. Det föreslås att bemyndigandet att utfärda förordningar som gäller inrättande av naturskyddsområden ändras så att det motsvarar kraven i den nuvarande grundlagen. Bemyndigandet att utfärda förordning om undantag från fridlysningsbestämmelserna för nationalparker och naturreservat stryks helt och fridlysningsbestämmelserna för övriga naturskyddsområden och bemyndigandet att utfärda förordningar som gäller inrättande av övriga naturskyddsområden preciseras. Till la-

gen fogas också en bestämmelse om att förutsättningarna för utövande av samisk kultur ska tryggas då naturskyddsområden inrättas inom samernas hembygdsområde. I propositionen ingår dessutom preciseringar som gäller undantag från fridlysningsbestämmelserna i fråga om nationalparker och naturreservat, begränsningar i rätten att färdas i naturreservat, införlivning av områden med nuvarande naturskyddsområden samt fastställande av skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområdena.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

Den nuvarande naturvårdslagen (1096/1996) har varit i kraft sedan 1997. Efter att lagen trädde i kraft har den ändrats flera gånger. I 3 kap., där bestämmelser om naturskyddsområden och naturminnesmärken ingår, har hittills endast mindre ändringar gjorts. De föreslagna ändringarna hänför sig till de bestämmelser i 3 kap. som gäller naturskyddsområden som tillhör staten, i synnerhet bestämmelsen om bemyndigande.

När lagen om Pallas-Yllästunturi nationalpark antogs förutsatte riksdagen i sitt svar på regeringens proposition (RSv 185/2004 rd) att statsrådet ska vidta åtgärder för att se till att lagstiftningen om nationalparker och na-

turreservat motsvarar kraven i 80 § i grundlagen. Riksdagens grundlagsutskott ansåg i sitt utlåtande i samband med behandlingen av lagen (GrUU 29/2004) att bestämmelsen i 16 § i naturvårdslagen som gäller bemyndigande att utfärda förordning är problematisk med tanke på 80 § 1 mom. i grundlagen och grundlagsutskottets rättspraxis i detta avseende. Genom denna proposition genomförs innehållet i riksdagens utlåtande så att bemyndigandet motsvarar kraven i den nuvarande grundlagen. Det stryks helt i fråga om de med stöd av 11 och 12 § inrättade nationalparkerna och naturreservaten, men tas in att gälla i 17 § avsedda övriga naturskyddsområden på statsägda områden som inrättas genom förordning.

Med anledning av att bestämmelsen om bemyndigande i fråga om nationalparker och naturreservat tas bort är det nödvändigt att göra vissa ändringar i de fridlysningsbestämmelser som gäller dessa områden. Dessa gäller tillåtandet av vissa sådana åtgärder som man tidigare i praktiken har föreskrivit om separat för varje nationalpark och naturreservat i samband med att de har inrättats. Det föreslås att det i fortsättningen bl.a. ska vara möjligt att driva älg i nationalparker i samband med jakt.

Alla nationalparker och de naturreservat som omfattar minst 1 000 hektar inrättas genom lag. På så sätt är det möjligt att i fråga om dessa områden införa särskilda undantag i den författning som gäller inrättande av naturskyddsområdet i fråga. Eftersom övriga naturskyddsområden alltid inrättas antingen genom förordning av statsrådet eller av miljöministeriet, är det nödvändigt att i fråga om dessa områden ta in i lagen ett bemyndigande att genom förordning föreskriva också om andra undantag än de som anges i lagen. Möjligheten att föreskriva om undantag accentueras också av den anledningen att de övriga naturskyddsområdenas skyddsmål varierar, varför de sällan är lika strikt skyddade som nationalparker och naturreservat.

För att samernas rättigheter ska beaktas då naturskyddsområden inrättas föreslås att en uttrycklig bestämmelse om detta tas in i lagen. Det har tidigare varit möjligt att genom förordning föreskriva om saken. På grund av sakens karaktär ska bestämmelser om beaktande av dessa rättigheter dock utfärdas på lagnivå. Bestämmelsen tryggar för sin del kravet i 17 § 3 mom. i grundlagen på att samerna har rätt att bevara och utveckla sin kultur. På motsvarande sätt ingår i förslaget en bestämmelse som beaktar kommunmedlemmarnas (lokalbefolkningens) jakträttigheter när nationalparker inrättas på de områden i norra Finland som avses i 8 § i jaktlagen. Bestämmelsen placeras på det ställe där bemyndigandet att utfärda förordning i fråga om nationalparker och naturreservat ingår.

Vad gäller propositionens övriga ändringar föreslås det för det första att en förtydligande bestämmelse som hänför sig till förbudet att färdas i naturreservat fogas till lagen. Dessutom föreslås det att förfarandena vid fast-

ställandet av naturskyddsområdenas skötsel- och nyttjandeplaner görs enklare. Det föreslås också att förfarandet vid införlivning av områden med redan inrättade naturskyddsområden kompletteras så att införlivning blir möjligt också på andra sätt än i samband med förvärv av ett område till staten.

2 Propositionens verkningar

Propositionen har inga direkta ekonomiska konsekvenser eller konsekvenser i fråga om organisation och personal.

Med tanke på rationalisering av myndigheternas arbete har propositionen positiva konsekvenser. För fullföljandet av skyddet av de områden som ska ingå i de nationella naturskyddsprogrammen och i nätverket Natura 2000 ska uppskattningsvis 950 lagstadgade naturskyddsområden under den närmaste framtiden inrättas på sådana områden som Forststyrelsen besitter. Dessutom ska ett stort antal redan inrättade naturskyddsområden utvidgas. Propositionen påskyndar och förenklar beredningen av de författningar som gäller inrättande av dessa områden. Eftersom det i lagen redan sedan tidigare ingår detaljerade och noggranna fridlysningsbestämmelser som gäller naturskyddsområden är det i många fall möjligt att i samband med en författning som gäller inrättande av ett nytt naturskyddsområde endast hänvisa till de bestämmelser som finns i lagen. Bemyndigandet att utfärda förordning i fråga om andra naturskyddsområden än nationalparker och naturreservat gör inrättandet av naturskyddsområden flexibelt och främjar en smidig beredning.

De nya förfaringssätten vid införlivning av områden med befintliga naturskyddsområden leder för sin del till att beredningen av lagar och andra författningar som gäller utvidgning av naturskyddsområden underlättas betydligt. Också denna del är betydelsefull med tanke på arbetets rationalisering.

Propositionen har inga verkningar på fridlysningsbestämmelserna i fråga om de naturskyddsområden som inrättats innan naturvårdslagen trädde i kraft. Enligt 76 § 2 mom. i naturvårdslagen har författningarna som gäller inrättande av dessa områden och fridlysningsbestämmelserna i fråga om dem

förblivit gällande, såvida de inte särskilt har ändrats eller upphävts. Fridlysningsbestämmelserna i fråga om dessa områden ändras i sinom tid så att de motsvarar bestämmelserna i gällande lag.

3 Beredningen av ärendet

Propositionen har beretts vid miljöministeriet. Ärendet har beretts i samråd med Forststyrelsen.

Utlåtanden om propositionen begärdes 2006. Eftersom man då inte kunde nå samförstånd om vissa frågor beträffande jakt inom naturskyddsområden återremitterades propositionen för vidare beredning.

Miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet har sedermera förhandlat om propositionen. Den proposition som var ute på remiss har ändrats dels i fråga om regleringen av djurbestånden inom naturskyddsområden, dels i fråga om jakten inom sådana områden. Ändringarna preciserar och förtydligare regleringen av djurbestånden inom naturskyddsområden och principerna

för jakträtt när nya naturskyddsområden inrättas. Förhandlingar har förts med justitiedepartementet i synnerhet om hur bestämmelserna om bemyndigande i lagen ska formuleras så att de överensstämmer med grundlagens krav.

Kompletterande utlåtanden om förslaget har begärts i april 2009. På grund av tyngdpunkten i delformen begärdes utlåtanden i huvudsak av naturskydds-, markägar- och jägarorganisationer. Jägarorganisationer anser att jakt i naturskyddsområden bör tillåtas i större omfattning än vad föreslagits, medan naturskyddsorganisationerna anser att förslaget är för tillåtande i fråga om jakt.

Man har förhandlat om ärendet i enlighet med 9 § i sametingslagen (974/1995). Vid beredningen av propositionen har man beaktat det som antecknats om målen för användningen av naturskyddsområden i kapitel 11.2 (den biologiska mångfalden) i regeringsprogrammet för statsminister Matti Vanhanens andra regering.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

15 §. *Tillståndskrävande undantag från fridlysningsstadgandena.* I de tillståndskrävande undantagen i paragrafen föreslås fyra ändringar. Ändringarna föranleds dels av att bemyndigandet som gäller nationalparker och naturreservat i 16 § i lagen stryks, dels av överväganden som gäller jakt och reglering av djurbestånden inom naturskyddsområden.

Det föreslås att punkt 2 i den gällande paragrafen till sitt innehåll förtydligas och samtidigt kompletteras så, att möjligheten att decimera antalet individer av en art i national- och naturparker allmänt gäller för alla växt- och djurarter av främmande ursprung oberoende av deras antal eller skadlighet. Sådana arter är bland växtarterna till exempel jätte-

floka, jättebalsamin, vresros och blomsterlupin och bland djurarterna till exempel mink, mårhund, kanadensisk bäver och vitsvanshjort. Enligt etablerad praxis gäller bestämmelsen situationer där behovet av att decimera individer av en art granskas mot bakgrund av naturskyddsområdets egna funktioner.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 3 punkt som under vissa förutsättningar tillåter att individer av viltarter som får jagas med stöd av jaktlicens avlägsnas från området också när detta föranleds av behov utanför naturskyddsområdet. Viltarter som får jagas med stöd av jaktlicens är bl.a. alla stora rovdjur, älg och gråsäl. Licens ska kunna beviljas för att avlägsna sådana individer av viltarter som utanför ett skyddsområde orsakar ett uppenbart hot mot människans säkerhet eller hot om betydande ekonomisk skada. I praktiken blir lagrummet tillämpligt när-

mast vid förebyggande av olyckor med hjortdjur i trafiken, förhindrande av skador för yrkesfisket som orsakas av gråsäl och vid avlägsnande av björn- och vargindivider som utgör en risk för omgivningen. Förutom den tillståndsprövning som avses i lagrummet blir i denna fråga dessutom bestämmelserna om tillståndsprövning enligt jaktlagen och eventuellt också polislagen tillämpliga. I tillståndsprövningen beaktas också andra metoder för avlägsnande än att döda djuret.

Till paragrafen fogas som en ny 9 punkt en förtydligande bestämmelse som gör det möjligt att hålla i skick också andra byggnader och konstruktioner än de som behövs för själva parken. Sådana byggnader är bland andra fyror och yrkesfiskares fiskebaser i vissa nationalparker i skärgården. De utgör ofta också en betydelsefull del av områdets kulturlandskap.

Samtidigt ändras numreringen av punkterna i momentet.

Till paragrafen fogas ett nytt moment med en bestämmelse om möjlighet att driva älg i nationalparker. Det har också tidigare varit möjligt att driva älg i samband med jakt i de flesta nationalparker, men om detta har föreskrivits separat i den förordning som gäller för respektive enskilda nationalpark. Då bestämmelsen om bemyndigande stryks finns det anledning att föreskriva om saken direkt i lagen som en sådan åtgärd som är allmänt tillåten i nationalparker och som förutsätter tillstånd av Forststyrelsen. I praktiken ska frågan om att driva älg och om dess omfattning utredas i samband med planeringen av skötseln och nyttjandet av parken. Möjligheten att driva älg tryggas speciellt i de delar av nationalparken som har praktisk betydelse för att älgjakten i de omkringliggande områdena av nationalparken ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Möjligheten att utsträcka drivning av älg mera allmänt till nationalparker har också föreslagits av den arbetsgrupp som miljöministeriet har tillsatt med uppgift att utreda frågor som hänför sig till jakt i södra Finlands nationalparker (Met-sästys eteläisen Suomen kansallispuistoissa, rapport av miljöministeriets arbetsgrupp 31.1.2006). Älg kan också drivas med hund som skolats för uppgiften. Drivning av älg enligt momentet kan också tillämpas på si-

tuationer där man överväger avlägsnande av ett vilddjur från nationalparken enligt 3 punkten.

16 §. Tryggande av vissa rättigheter. I den gällande paragrafen finns ett bemyndigande att utfärda förordning som gäller nationalparker och naturreservat som genom propositionen stryks. I dess ställe införs dels en bestämmelse om beaktande av samernas rättigheter i samband med att nationalparker och naturreservat inrättas, dels en bestämmelse om beaktande av kommunmedlemmarnas jakträttigheter i samband med att nationalparker inrättas på de områden som avses i 8 § i jaktlagen.

I bemyndigandet i den gällande paragrafen finns redan ett omnämnande av att de undantag från fridlysningsbestämmelserna i fråga om nationalparker och naturreservat som föreskrivs genom förordning bland annat kan gälla beaktande av samernas rättigheter när området används. Det föreslås att en bestämmelse med motsvarande princip nu lyfts upp på lagnivå. Bestämmelsen i paragrafens 1 mom. kompletterar bestämmelsen i 17 § 3 mom. i grundlagen om att samerna såsom urfolk har rätt till eget språk och egen kultur.

Till sådan samekultur som tryggas i grundlagen räknas samernas traditionella näringar, renskötsel, fiske och jakt. När ett naturskyddsområde har inrättats inom samernas hembygdsområde har man särskilt strävat efter att trygga förutsättningarna för bedrivande av traditionell samisk renskötsel. De vidsträckta nationalparker, naturreservat, övriga naturskyddsområden samt ödemarksområden som har inrättats i övre Lappland täcker största delen, över 80 %, av den areal som hör till samernas hembygdsområde. Dessa områden omfattas redan av en sådan reglering som ytterst effektivt tryggar renarnas betesmarker så att de bevaras och att inte konkurrerande markanvändning såsom skogsavverkning, gruvsdrift och produktion av vattenkraft tar över. Eftersom områdena är stora och saknar vägar har de stor betydelse för renbetesmarkerna med tanke på betesmarkernas enhetlighet, mängd och ostördhet. I de här områdena utgör turismen en markanvändningsform som konkurrerar med renskötseln. I anknytning till detta utgör i synnerhet vissa sätt att röra sig i terrängen såsom

snöskoterkörning och hundspannåkning de största problemen när det gäller renskötsel. Vid miljöministeriet har man för avsikt att inom den närmaste framtiden påbörja en större utredning om problem i anknytning till olika användningsformer när det gäller naturen och om behovet att samordna dem.

Samtidigt som rättigheterna tryggas ska enligt paragrafen det uttryckliga syftet med skyddet av områdena och för nationalparkernas del också besökarna på området beaktas. Detta betyder att det av särskilda skäl kan finnas orsak att till exempel begränsa fiske och jakt också i naturskyddsområden som inrättas i övre Lappland. Om dessa föreskrivs det från fall till fall i samband med varje behandling av en lag som gäller inrättande av en nationalpark eller ett naturreservat. Lagen om Pallas-Yllästunturi nationalpark till exempel tryggar på ett effektivt sätt renbetesmarkerna så att de bevaras och så att inte konkurrerande markanvändning tar över i parken. Samtidigt har man i fråga om vissa områden inom parken föreskrivit mer långtgående begränsningar gällande fiske än vad som görs i naturvårdslagen. Å andra sidan har man när det gäller vissa områden utfärdat bestämmelser som är mer allmänt utformade än bestämmelserna i naturvårdslagen. Jakt är å sin sida enligt bestämmelserna tillåten för lokalbefolkningen, med undantag av de delar av nationalparken som särskilt anvisas för vandrare och övriga besökare.

I lagförslaget ingriper man inte i innehållet i sametingslagen. Således gäller exempelvis den förhandlingsplikt som ingår i lagens 9 § fortfarande naturskyddsmyndigheterna när det gäller de åtgärder på samernas hembygdsområde som anges i paragrafen. Att förutsättningarna för utövande av kulturen tryggas i paragrafen genom att man tillåter vissa verksamheter på naturskyddsområdena fräntar emellertid inte den övriga lokalbefolkning rätten att utöva samma verksamheter på andra grunder. Bestämmelsen ändrar inte nuläget, men beaktar samernas ställning som ett urfolk.

Paragrafens 2 mom. omfattar en princip om beaktande av kommunmedlemmarnas jakt-rättigheter när nationalparker inrättas på de områden med fri jakträtt som avses i 8 § i jaktlagen. Därmed syftar de författningar

som gäller inrättandet av nya nationalparker i norra Finland till att särskilt värna om lokalbefolkningens rättigheter. Av dessa rättigheter är renskötsel och fiske redan med stöd av befintliga undantagsbestämmelser allmänt tillåtna i nationalparker. Ovan nämnda princip som gäller jakträtt kommer att beaktas från fall till fall i samband med att riksdagen beslutar om inrättande av nya nationalparker i norra Finland.

17 §. Övriga naturskyddsområden. Enligt paragrafen ska bestämmelser om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden och i Finlands ekonomiska zon hädanefter finnas under särskilda moment. Det rör sig om en ändring av lagteknisk natur, men den är nödvändig med tanke på formuleringen av den bestämmelse om bemyndigande som föreslås i 17 a §. Dessutom flyttas hänvisningen i 2 mom. till fridlysningsbestämmelserna i 13—16 § till den föreslagna 17 a §.

17 a §. Fridlysningsbestämmelser som gäller övriga naturskyddsområden. Det föreslås att hänvisningen i 17 § till fridlysningsbestämmelserna i 13—16 § tas in i paragrafen. Dessutom föreslås det att bemyndigandet att utfärda förordning ska ingå i reviderad form i denna paragraf.

Bestämmelser om inrättande av sådana övriga naturskyddsområden som avses i 17 § i naturvårdslagen utfärdas beroende på arealen genom förordning av antingen statsrådet eller miljöministeriet. När bestämmelser utfärdas om förbjuden verksamhet och undantag som gäller övriga naturskyddsområden ska bestämmelserna i 13—16 § i naturvårdslagen iakttas. I författningar som gäller inrättande av sådana naturskyddsområden ska det också alltid ingå en hänvisning till fridlysningsbestämmelserna i lagen.

Eftersom övriga naturskyddsområden dock inte har ett lika strängt skydd som nationalparker och naturreservat finns det då de inrättas ofta skäl att också föreskriva om andra undantag än dem som anges i lagen. Därför föreslås det att det i paragrafen tas in ett bemyndigande om att föreskriva om vissa undantag från förbuden i lagen när det gäller just dessa naturskyddsområden.

Möjligheten att föreskriva om undantag från förbuden i lagen gäller främst i fråga om

jakt som bedrivs på övriga naturskyddsområden. Människan ska i så ringa mån som möjligt påverka naturen inom naturskyddsområdena, så att både balansen mellan arterna och arternas beståndsrikedom primärt regleras enbart genom naturens egna processer. Jakten är liksom fisket emellertid en form av användning av naturen som, förutsatt att den planeras och verkställs väl, inte står i strid med skyddsmålen för ett naturskyddsområde.

Det föreslås följaktligen att jakt ska vara tillåten inom de övriga naturskyddsområden som inrättas på de områden som avses i jaktlagens 8 §. De naturskyddsområden i norra Finland som ännu ska inrättas är i allmänhet vidsträckta ödemarksområden där ingen service för allmänheten byggs. Jakt försvårar alltså i allmänhet inte annan användning av dessa områden. Genom förordning av statsrådet ska det emellertid från fall till fall vara möjligt att föreskriva om begränsning av jakt i synnerhet inom sådana övriga naturskyddsområden som är belägna exempelvis nära turistcentra. Var och en som är stadigvarande bosatt i en kommun inom ett område som avses i 8 § i jaktlagen har i princip rätt att i sin hemkommun jaga på områden som tillhör staten. Det föreslås att statsrådet under vissa förutsättningar också ska kunna besluta att jakt inom övriga naturskyddsområden ska vara tillåten endast för ovan nämnda personer (lokalbefolkningen).

Naturskyddsområdena i södra Finland är ofta små till arealen jämfört med motsvarande områden i norra Finland. Dessa naturskyddsområden har också ofta stor betydelse för friluftsliv och rekreation. Därför är det i allmänhet nödvändigt att mer ingående reglera jakt inom dessa områden än inom de områden som avses i 8 § jaktlagen. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att jakt är tillåten förutsatt att jakten inte äventyrar det syfte som området inrättades för eller inverkar skadligt på annan användning av området.

Inom de övriga naturskyddsområden som ännu ska inrättas ska med utgångspunkt i det som sägs ovan besluten om jakt fattas från fall till fall och med beaktande av allemansrätten, rekreationsaspekterna och naturvärdena. De begränsningarna som behövs bereds i samarbete med olika intressegrupper. Jaktbe-

gränsningarna kan också vara regionala, bundna till en viss tidsperiod eller gälla specifika viltarter. Om det naturskyddsområde som ska inrättas också ingår i Natura 2000 iakttas dessutom vad statsrådet särskilt har konstaterat om jakt i sitt beslut. Syften är också att den gällande jaktpraxisen inte ska ändras på ett väsenligt sätt inom dessa områden.

Naturskyddsområden som inrättas på havsområden omfattar i många fall synnerligen vidsträckta vattenområden. Undantagen gällande fiske i lagens 14 och 15 § kan tillämpas i de fall då det är fråga om statens enskilda vattenområden som hör till naturskyddsområden. Fiske inom naturskyddsområden som inrättas på allmänna vattenområden behöver däremot inte genom bestämmelser göras beroende av tillstånd av Forststyrelsen eller i princip begränsas på något annat sätt. Statsrådet ska emellertid enligt paragrafen ha möjlighet att utfärda vissa begränsningar, också när det gäller övriga naturskyddsområden som inrättas i Finlands ekonomiska zon.

Försvarsmakten förfogar över områden som innefattar delar som är synnerligen värdefulla ur naturskyddssynpunkt. Om ett sådant område inrättas som naturskyddsområde har man som utgångspunkt att försvarsmakten fortfarande ska ha möjlighet att använda området för egen verksamhet. Av denna anledning föreslås det i paragrafen att det för tryggandet av försvarsmaktens utbildnings- och övningsverksamhet ska vara möjligt att föreskriva om undantag från förbuden. Försvarsmaktens användning anpassas till skyddsmålen för området enligt skötsel- och nyttjandeplanen för naturskyddsområdet i fråga. Bemyndigandet gäller dessutom tryggande av försvarsmaktens övningsverksamhet på havsområden som hör till naturskyddsområden, oberoende av om försvarsmakten har nyttjanderätt till dessa områden eller inte.

Bemyndigande att föreskriva om andra undantag gäller för beaktande av aspekter i fråga om flygsäkerheten, placering av säkerhetsanordningar för sjöfarten samt byggande av vägar, ledningar och kablar, grävning av diken och muddring av farleder. Också i fråga om dessa verksamheter ska bemyndigan-

det tillämpas enligt prövning från fall till fall varje gång ett naturskyddsområde inrättas.

18 §. Begränsningar i rätten att färdas i naturskyddsområden. Det föreslås att paragrafen förtydligas i fråga om förbudet som gäller att färdas i naturreservat. I naturreservat är det enligt 1 mom. tillåtet att färdas utan särskilt tillstånd endast på särskilt anvisade vägar och stigar.

Lapplands vidsträckta naturreservat är speciellt viktiga med tanke på renskötseln. I motiveringen till regeringens proposition om revidering av naturvårdslagstiftningen (RP 79/1996 rd) konstateras i anknytning till detta att det trots förbudet är tillåtet att i samband med renskötsel färdas utan särskilt tillstånd. För att oklarheter ska undvikas föreslås det att denna princip skrivs in i själva lagen så att ett nytt 3 mom., som gäller detta, fogas till paragrafen.

19 §. Skötsel- och nyttjandeplan. Det föreslås att en justering görs av 2 mom. enligt vilken fastställandet av skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden frångås med undantag av nationalparkernas skötsel- och nyttjandeplaner, som också i fortsättningen ska fastställas av miljöministeriet.

Nationalparkerna är avsedda att vara sådana naturskyddsområden som har betydelse som allmän natursevärdhet och till vilka det är meningen att dirigera besökare och för det ändamålet bygga lämplig serviceutrustning. Nationalparkerna berörs också ofta av olika verksamheter som utnyttjar naturen och vilka åtminstone i viss mån konkurrerar med varandra. Planeringen av skötseln och nyttjandet av parkerna är ofta en mycket krävande uppgift. Av anslagen för skötsel av naturskyddsområden riktas en betydande andel till utvecklande av nationalparker. Därför är det motiverat att skötsel- och nyttjandeplanerna för dessa områden också i framtiden fastställs av miljöministeriet.

22 §. Införlivning av områden i ett naturskyddsområde. Enligt den nuvarande paragrafen anses ett sådant område som övergått i statens ägo och om vars användning för utvidgning av ett naturskyddsområde beslut har fattats i samband med förvärvet eller fånet höra till naturskyddsområdet. En anteckning om detta har kunnat göras till exempel i köpbrevet eller fångeshandlingen, varvid det

har blivit enklare att införliva ett förvärvat område med ett naturskyddsområde. Bestämmelsen har också gjort att fridlysningsbestämmelserna trätt i kraft snabbare. På motsvarande sätt enligt övergångsbestämmelsen i 76 § 4 mom. anses ett sådant område som staten förvärvat för naturskyddsändamål innan lagen träder i kraft och som gränsar till en fastighet som ombildats till naturskyddsområde höra till naturskyddsområdet från det att en anteckning om saken har gjorts i fastighetsregistret. Syftet har också i fråga om denna bestämmelse varit att så smidigt som möjligt och för små kostnader kunna införliva områden som förvärvats för naturskyddsändamål med naturskyddsområden.

Utöver dessa finns det anledning att i inrättade naturskyddsområden införliva också sådana områden som inte motsvarar ovan nämnda definitioner. Sådana områden är bland andra områden som redan tidigare har varit i statens ägo och som gränsar till eller finns i närheten av ett nuvarande naturskyddsområde och som hör till ett nationellt skyddsprogram och numera också nätverket Natura 2000, områden som har förvärvats för att genomföra ett annat skyddsprogram men vilka lämpar sig som en del av ett redan inrättat naturskyddsområde, områden vars åtkomsthandling inte innehåller något omnämnande om införlivning samt privata naturskyddsområden som efter fridlysnings har övergått i statens ägo.

Av denna orsak föreslås att 1 mom. ändras så att till det fogas en bestämmelse om att sådan egendom som är avsedd för offentliga förvaltningsuppgifter som avses i 14 § i lagen om Forststyrelsen (1378/2004) får införlivas genom ansökan av Forststyrelsen. Området räknas till naturskyddsområdet från och med att en anteckning om införlivning har gjorts i fastighetsregistret, varvid också fridlysningsbestämmelserna träder i kraft. Det sista momentet i samma paragraf gäller också för dessa områden. Egendom som är avsedd för offentliga förvaltningsuppgifter hör i Forststyrelsen balansräkning till övrigt eget kapital och inga avkastningskrav har ställts på den.

Införlivning genom ansökan tillämpas i situationer där skyddsmålen för ett område som ska införlivas i ett naturskyddsområde är

förenliga med skyddsmålen i fridlysningsbestämmelserna för det befintliga naturskyddsområdet, och där dessa fridlysningsbestämmelser inte på ett väsentligt sätt ändrar jaktpraxisen inom det område som ska införlivas. Som avsiktliga förändringar bör anses det, att rätten till älgjakt förändras till älgdrev, att rätten till all jakt förändras till endast älgjakt eller att jakten inom jaktlagens 8 §:s område förändras att omfatta endast kommuninvånarna. Likaledes bör som avsiktlig förändring anses de här nämnde jaktformernas förändring till mer tillåtande. I annat fall ska utvidgningen av området ske genom lagstiftning.

Områdena som genom ansökan ska införlivas i nationalparker eller naturreservat utanför de områden som avses i 8 § jaktlagen uppskattas vara cirka tjugo till antalet, och områdenas sammanlagda areal är cirka 1 300 hektar.

Statens allmänna vattenområden hör i praktiken som helhet till den egendom som är avsedd för offentliga förvaltningsuppgifter som Forststyrelsen besitter. De allmänna vattenområdena består av enhetliga vattenområden omfattande ca 2,5 miljoner hektar. Områden som eventuellt kunde komma att ingå i ett naturskyddsområde kan inte avskiljas från denna helhet med samma exakthet som landområden som skyddas. Därför föreslås det i paragrafen att de allmänna vattenområdena ska lämnas utanför ansökningsförfarandet. Naturskyddsområden på allmänna vattenområden ska därmed utvidgas enligt samma förfarande som har iakttagits i samband med deras inrättande.

I samband med förvärv har också sådana områden som redan tidigare genom beslut av antingen länsstyrelsen eller den regionala miljöcentralen har inrättats som naturskyddsområden på privatägd mark överförts till naturskyddsområden på statens mark. En aneckning om inrättande av ett privat naturskyddsområde i enlighet med 23 § och om tidsbegränsad fridlysning av området i enlighet med 25 § ska göras i fastighetsregistret (fastighetsdatasystemet). För att denna aneckning ska kunna avföras och för att fridlysningsbestämmelserna i fråga om ett område som inrättats på statens mark entydigt ska gälla för ett sådant område föreslås att ett

tillägg som möjliggör avförandet fogas till paragrafen.

2 Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Ändringen tryggar för sin del bestämmelsen i 17 § 3 mom. i grundlagen om samernas rätt att bevara sin kultur. I propositionen beaktas också principen i 20 § 1 mom. i grundlagen om att var och en bär ansvar för naturen och dess mångfald.

I propositionen ändras bemyndigandet om att utfärda förordning i fråga om naturskyddsområden så att det motsvarar kraven i 80 § i grundlagen. Riksdagens grundlagsutskott konstaterar i sitt utlåtande (GrUU 29/2004 rd) att bemyndigandet i naturvårdslagen att utfärda förordning är problematisk med tanke på 80 § 1 mom. i grundlagen och grundlagsutskottets utlåtandep Praxis i detta avseende. Bemyndigandet är helt öppet och begränsar därmed inte ur grundlagssynvinkel tillräckligt noggrant prövningsrätten hos den som utfärdar förordning. Riksdagen förutsatte också sedermera i sitt svar på regeringens förslag till en lag om Pallas-Yllästunturi nationalpark (RSv 185/2004 rd) att statsrådet ska vidta åtgärder för att se till att lagstiftningen om nationalparker och naturreservat motsvarar kraven i 80 § i grundlagen.

I riksdagens utlåtande avsågs att bemyndigandet att utfärda förordning i 16 § i naturvårdslagen ska ändras på det sätt som avses i grundlagsutskottets utlåtande. Med förslaget avses att bemyndigandet i 16 § i lagen upphävs helt i fråga om nationalparker och naturreservat. Då alla nationalparker och de naturreservat som omfattar minst tusen hektar inrättas genom en separat lag, kan man i dessa författningar vid behov göra undantag från de allmänna fridlysningsbestämmelserna i 13—15 § i naturvårdslagen, antingen i mera begränsande eller mindre begränsande riktning. Härmed kan man till exempel sörja för

att bestämmelser om lokalbefolkningens fiske- och jakträtt, liksom också om andra frågor som gäller traditionella nyttjandeformer av naturen, utfärdas direkt i lag från fall till fall i fråga om de nationalparker och naturreservat som inrättas i Lappland. På detta sätt har man gått till väga i praktiken i samband med att lagen om Pallas-Yllästunturi nationalpark (1430/2004) och lagen om Pyhä-Luosto nationalpark (76/2005) stiftades.

Då övriga naturskyddsområden alltid inrättas genom förordning av antingen statsrådet eller miljöministeriet är det nödvändigt att föreskriva om ett bemyndigande att utfärda förordning som gäller dessa naturskyddsområden som inrättas med stöd av 17 § i lagen. Det föreslagna bemyndigandet innehåller, jämfört med den nuvarande bestämmelsen, en detaljerad förteckning över de undantag som det är möjligt att föreskriva om genom förordning. Bemyndigandet har också preciserats med omnämmanden som begränsar och styr utövandet av befogenheten att utfärda förordning. Det är således inte längre möjligt att genom förordning avvika från lagens bestämmelser utan någon begränsning. Undantagen är inte heller begränsande i förhållande till de begränsningar som redan anges i lagen. Med undantag för bestämmelserna om fiske och jakt är regleringen inte av betydelse med tanke på individens rättigheter och skyldigheter.

Enligt propositionen ska man genom förordning av statsrådet kunna avvika från förbuden i 13 §, exempelvis förbudet mot att fånga, döda och ofreda djur. Grundlagsutskottet har i sina tidigare utlåtanden konstaterat att möjligheten att genom förordning avvika från bestämmelserna i lagen i princip är

problematiskt med tanke på det hierarkiska förhållandet mellan lag och förordning (bl.a. GrUU 14/2006 rd). I samband med bemyndiganden har det också ansetts vara nödvändigt att det i bestämmelsen tas in omnämmanden som begränsar och styr utövandet av befogenheten att utfärda förordning och som gäller behovet att utfärda undantagsbestämmelser. När det gäller jakträtten har den begränsning som anges i den föreslagna bestämmelsen om bemyndigande anknutits till att verksamheten inte får äventyra det syfte för vilket naturskyddsområdet inrättades eller inverka skadligt på annan användning av området. Vidare omfattar bestämmelsen omnämmanden som styr och begränsar behovet av att skydda området regionalt, under vissa tidsperioder samt med avseende på specifika arter. I fråga om övriga bemyndiganden att utfärda förordning som gäller försvarsmaktens verksamhet, flygverksamhet och sjöfart samt olika byggnadsarbeten rör det sig i stor utsträckning om verksamhet som är tillståndspliktig med stöd av annan lagstiftning, och förordningarna syftar här till att mildra de förbud i naturvårdslagen som gäller dessa åtgärder. Därmed ingriper man inte genom de förordningar som gäller inrättande i sådana omständigheter som i övrigt är av betydelse vid tillståndsprövning enligt lag.

Bemyndigandet kan anses uppfylla kraven på exakthet och exakt avgränsning gällande bemyndigande i 80 § i grundlagen. Regeringen anser dock att det är önskvärt att utlåtande om ärendet begärs av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 15—17 §, 19 § 2 mom. samt 22 § 1 och 3 mom., av den 17 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1069/2004, samt *fogas* till lagen en ny 17 a § och till 18 § ett nytt 3 mom. som följer:

15 §

Tillståndskrävande undantag från fridlysningsbestämmelserna

Om syftet med att området inrättades inte äventyras, och med tillstånd av den myndighet eller inrättning som svarar för förvaltningen av området är det i nationalparken och naturreservatet tillåtet att

1) för forskning eller andra vetenskapliga ändamål eller för undervisning fånga eller döda djur, samla svampar och växter och delar av dem och att ta djurbon samt mineralprov,

2) decimera antalet individer av en växt eller djurart av främmande ursprung och även individer av andra växt- och djurarter om de har förökats sig alltför mycket eller annars blivit skadliga,

3) avlägsna individer av viltarter som får jagas med stöd av jaktlicens, om individen i fråga utanför skyddsområdet orsakar ett uppenbart hot mot människors hälsa eller hot om betydande ekonomisk skada på egendom,

4) ta hand om vilt som fallit inom området,

5) förutom mete och pilkfiske även bedriva annat fiske,

6) uppföra byggnader och konstruktioner som behövs för renskötseln,

7) göra geologiska undersökningar och bedriva malmletning,

8) landa med luftfarkost, samt

9) restaurera och sätta i stånd andra än i 14 § 1 mom. 1 punkten avsedda byggnader och konstruktioner.

I nationalparker får det dessutom under i 1 mom. föreskrivna förutsättningar drivas älg i samband med jakt.

16 §

Tryggande av vissa rättigheter

I nationalparker och naturreservat som ligger samernas hembygdsområde som avses i 4 § i sametingslagen (974/1995) avsett samernas hembygdsområde ska förutsättningarna för samerna att bevara och utveckla sin kultur tryggas. När en nationalpark eller ett naturreservat inrättas ska dock det uttryckliga syftet med skyddet av området och, i fråga om nationalparker, också besökarnas intressen beaktas på behörigt sätt.

I fråga om jakträtten på respektive nationalparksområde för invånarna i de kommuner som avses i 8 § i jaktlagen föreskrivs särskilt genom lag.

17 §

Övriga naturskyddsområden

Bestämmelser om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden och om syftet med dessa områden utfärdas genom förordning av statsrådet eller, om det

område som inrättas som övrigt naturskyddsområde omfattar högst 100 hektar, genom ordning av miljöministeriet (*förordning om inrättande*)

I fråga om inrättande av övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon föreskrivs genom förordning av statsrådet. I dessa fall ska de begränsningar i kuststatens behörighet beaktas som följer av del V och XII i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996). Bestämmelserna i 19—22 § tillämpas inte på övriga naturskyddsområden som inrättas i Finlands ekonomiska zon.

17 a §

Fridlysningsbestämmelser som gäller övriga naturskyddsområden

På övriga naturskyddsområden tillämpas vad som bestäms om nationalparker och naturreservat i 13—15 § och i 16 § 1 mom., om inte något annat bestäms nedan i denna paragraf.

Inom övriga naturskyddsområden som är belägna i en kommun som nämns i 8 § i jaktlagen är jakt tillåten. Genom förordning av statsrådet kan det emellertid föreskrivas att jakt ska begränsas inom övriga naturskyddsområden i dessa kommuner, om jakten kan äventyra det syfte som naturskyddsområdet inrättades för eller om den inverkar skadligt på annan användning av området. Begränsningarna kan vara regionala, bundna till en viss tidsperiod eller gälla specifika viltarter. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas att endast invånare i sådana kommuner som nämns i 8 § i jaktlagen ska ha jakträtt, om detta är nödvändigt för att bevara eller sköta viltbestånden.

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att jakt är tillåten inom övriga naturskyddsområden i andra kommuner än de som nämns i 8 § jaktlagen, förutsatt att jakten inte äventyrar de syften som naturskyddsområdet inrättades för eller inverkar skadligt på annan användning av området. Bestämmelserna kan ha regionala eller till en viss tidsperiod bundna begränsningar eller gälla specifika viltarter.

I fråga om fiske inom allmänt vattenområde och övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon tillämpas vad som bestäms i 6 § 1 mom. i lagen om fiske (286/1982). Genom förordning av statsrådet kan det emellertid föreskrivas att fiske ska begränsas inom allmänt vattenområde och inom övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon, om fisket äventyrar de syften som området inrättades för eller inverkar skadligt på annan användning av området. Begränsningarna kan vara regionala eller bundna till en viss tidsperiod.

Genom en förordning om inrättande kan det föreskrivas att försvarsmakten har rätt till övnings- och utbildningsverksamhet på sådana övriga naturskyddsområden som försvarsmakten har nyttjanderätt till och också i övrigt när det gäller havsområden som hör till övriga naturskyddsområden om detta inte äventyrar de syften som området inrättades för. Dessutom kan det genom en förordning om inrättande föreskrivas om placering och underhåll av säkerhetsanordningar för flygverksamhet och sjöfart och om andra motsvarande myndighetsåtgärder samt föreskrivas att det är tillåtet att bygga vägar, dra ledningar och lägga kablar, gräva diken och muddra farleder och att vidta andra motsvarande åtgärder inom övriga naturskyddsområden, förutsatt att dessa åtgärder inte äventyrar de syften som naturskyddsområdet inrättades för.

18 §

Begränsningar i rätten att färdas i naturskyddsområden

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte rätten att färdas i uppgifter inom renskötseln.

19 §

Skötsel- och nyttjandeplan

Skötsel- och nyttjandeplanen utarbetas av den myndighet eller inrättning i vars besittning naturskyddsområdet är. Skötsel- och

nyttjandeplanerna för nationalparker fastställs av miljöministeriet.

22 §

Införlivning av områden i ett naturskyddsområde

Ett område som övergått i statens ägo och om vars användning för utvidgning av ett naturskyddsområde beslut har fattats i samband med förvärvet eller annat fång anses höra till naturskyddsområdet. På ansökan av Forststyrelsen kan det i naturskyddsområdet vid fastighetsförrättning eller genom ett beslut om sammanslagning av fastigheter införlivas också andra sådana områden som enligt 14 § i lagen om Forststyrelsen (1378/2004) hör till egendom som är avsedd för offentliga förvaltningsuppgifter. Ett område som hör till ett allmänt vattenområde kan dock inte införlivas i ett naturskyddsområde genom ansökan.

livas i ett naturskyddsområde genom ansökan.

Vid fastighetsbildning som gäller ett område i fråga om vilket det har beslutats eller ansökts om införlivande i ett naturskyddsområde iaktas 21 § 1 mom. Om ett privat naturskyddsområde som övergått i statens ägo införlivas i ett naturskyddsområde, avförs anteckningen om fridlysning av det privata området ur fastighetsdatasystemet i samband med införlivningen. Samtidigt upphör tidigare fridlysningsbestämmelser i fråga om detta område att gälla. Införlivningen ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som bestäms i lagen om offentliga kungörelser (34/1925).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 12 juni 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 15—17 §, 19 § 2 mom. samt 22 § 1 och 3 mom., av den 17 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1069/2004, samt *fogas* till lagen en ny 17 a § och till 18 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

15 §

Tillståndskrävande undantag från fridlysningsstadgandena

Om syftet med att området inrättades inte äventyras, och med tillstånd av den myndighet eller inrättning som svarar för förvaltningen av området är det i nationalparken och naturreservatet tillåtet att

- 1) för forskning eller andra vetenskapliga ändamål eller för undervisning fånga eller döda djur, samla svampar och växter och delar av dem och att ta djurbon samt mineralprov,
- 2) decimera antalet individer av en växt- eller djurart, om arten har förökats sig alltför mycket eller annars blivit skadlig,
- 3) fiska även på annat sätt än mete och pilkning,
- 4) ta om hand vilt som fällt inom området
- 5) uppföra byggnader och konstruktioner som behövs för renskötseln,
- 6) göra geologiska undersökningar och bedriva malmletning, samt
- 7) landa med luftfarkost.

Föreslagna lydelse

15 §

Tillståndskrävande undantag från fridlysningsbestämmelserna

Om syftet med att området inrättades inte äventyras, och med tillstånd av den myndighet eller inrättning som svarar för förvaltningen av området är det i nationalparken och naturreservatet tillåtet att

- 1) för forskning eller andra vetenskapliga ändamål eller för undervisning fånga eller döda djur, samla svampar och växter och delar av dem och att ta djurbon samt mineralprov,
- 2) decimera antalet individer av en växt- eller djurart *av främmande ursprung och även* individer av *andra* växt- och djurarter om de har förökats sig alltför mycket eller annars blivit skadliga,
- 3) *avlägsna* individer av *en viltarter som får jagas med stöd av jaktlicens, om individen i fråga utanför skyddsområdet orsakar ett uppenbart hot mot människors hälsa eller hot om betydande ekonomisk skada på egendom,*
- 4) ta hand om vilt som fallit inom området,
- 5) förutom mete och pilkfiske även bedriva annat fiske,
- 6) uppföra byggnader och konstruktioner som behövs för renskötseln,
- 7) göra geologiska undersökningar och bedriva malmletning,
- 8) landa med luftfarkost, samt

9) restaurera och sätta i stånd andra än i 14 § 1 mom. 1 punkten avsedda byggnader och konstruktioner.

I nationalparker får det dessutom under i 1 mom. föreskrivna förutsättningar drivas älg i samband med jakt.

16 §

Undantag från fridlysningsstadgandena angående vissa områden

Genom förordning kan stadgas om andra undantag från fridlysningsstadgandena för nationalparker och naturreservat än de som nämns i 14 och 15 §§, om detta inte äventyrar syftet med att området inrättades. Undantagen kan gälla bland annat försvarsmaktens verksamhet, flygsäkerheten, rätten att jaga eller bedriva naturnärningar, eller beaktandet av samernas rättigheterna när området används.

17 §

Övriga naturskyddsområden

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden och i Finlands ekonomiska zon och om syftet med dessa naturskyddsområden. Genom förordning av miljöministeriet föreskrivs dock om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden som omfattar högst 100 hektar.

Genom ovan i 1 mom. avsedd förordning föreskrivs om förbjuden verksamhet på övriga naturskyddsområden och om tillåtna undantag i fråga om förbjuden verksamhet. I dessa fall iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i 13—16 §. Då övriga naturskyddsområden inrättas i Finlands ekonomiska zon skall dessutom de begränsningar i kuststatens behörighet beaktas som följer av del V och XII i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996).

Bestämmelserna i 19—22 § tillämpas inte på övriga naturskyddsområden som inrättas i Finlands ekonomiska zon.

16 §

Tryggande av vissa rättigheter

I nationalparker och naturreservat som ligger samernas hembygdsområde som avses i 4 § i sametingslagen (974/1995) avsett samernas hembygdsområde ska förutsättningarna för samerna att utöva sin kultur tryggas. När en nationalpark eller ett naturreservat inrättas ska dock det uttryckliga syftet med skyddet av området och, i fråga om nationalparker, också besökarnas intressen beaktas på behörigt sätt.

I fråga om jakträtten på respektive nationalparksområde för invånarna i de kommuner som avses i 8 § i jaktlagen föreskrivs särskilt genom lag.

17 §

Övriga naturskyddsområden

Bestämmelser om inrättande av övriga naturskyddsområden på statsägda områden och om syftet med dessa områden utfärdas genom förordning av statsrådet eller, om det område som inrättas som övrigt naturskyddsområde omfattar högst 100 hektar, genom ordning av miljöministeriet (*förordning om inrättande*).

I fråga om inrättande av övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon föreskrivs genom förordning av statsrådet. I dessa fall ska de begränsningar i kuststatens behörighet beaktas som följer av del V och XII i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49—50/1996). Bestämmelserna i 19—22 § tillämpas inte på övriga naturskyddsområden som inrättas i Finlands ekonomiska zon.

17 a §

*Fridlysningsbestämmelser som gäller övriga
naturskyddsområden*

På övriga naturskyddsområden tillämpas vad som bestäms om nationalparker och naturreservat i 13—15 § och i 16 § 1 mom., om inte något annat bestäms nedan i denna paragraf.

Inom övriga naturskyddsområden som är belägna i en kommun som nämns i 8 § i jaktlagen är jakt tillåten. Genom förordning av statsrådet kan det emellertid föreskrivas att jakt ska begränsas inom övriga naturskyddsområden i dessa kommuner, om jakten kan äventyra det syfte som naturskyddsområdet inrättades för eller om den inverkar skadligt på annan användning av området. Begränsningarna kan vara regionala, bundna till en viss tidsperiod eller gälla specifika viltarter. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas att endast invånare i sådana kommuner som nämns i 8 § i jaktlagen ska ha jakträtt, om detta är nödvändigt för att bevara eller sköta viltbestånden.

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att jakt är tillåten inom övriga naturskyddsområden i andra kommuner än de som nämns i 8 § jaktlagen, förutsatt att jakten inte äventyrar de syften som naturskyddsområdet inrättades för eller inverkar skadligt på annan användning av området. Bestämmelserna kan ha regionala eller till en viss tidsperiod bundna begränsningar eller gälla specifika viltarter.

I fråga om fiske inom allmänt vattenområde och övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon tillämpas vad som bestäms i 6 § 1 mom. i lagen om fiske (286/1982). Genom förordning av statsrådet kan det emellertid föreskrivas att fiske ska begränsas inom allmänt vattenområde och inom övriga naturskyddsområden i Finlands ekonomiska zon, om fisket äventyrar de syften som området inrättades för eller inverkar skadligt på annan användning av området. Begränsningarna kan vara regionala eller bundna till en viss tidsperiod.

Genom en förordning om inrättande kan

det föreskrivas att försvarsmakten har rätt till övnings- och utbildningsverksamhet på sådana övriga naturskyddsområden som försvarsmakten har nyttjanderätt till och också i övrigt när det gäller havsområden som hör till övriga naturskyddsområden om detta inte äventyrar de syften som området inrättades för. Dessutom kan det genom en förordning om inrättande föreskrivas om placering och underhåll av säkerhetsanordningar för flygverksamhet och sjöfart och om andra motsvarande myndighetsåtgärder samt föreskrivas att det är tillåtet att bygga vägar, dra ledningar och lägga kablar, gräva diken och muddra farleder och att vidta andra motsvarande åtgärder inom övriga naturskyddsområden, förutsatt att dessa åtgärder inte äventyrar de syften som naturskyddsområdet inrättades för.

18 §

Begränsningar i rätten att färdas i naturskyddsområden

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte rätten att färdas i uppgifter inom renskötseln.

19 §

Skötsel- och nyttjandeplan

Skötsel- och nyttjandeplanen utarbetas av den myndighet eller inrättning i vars besittning naturskyddsområdet är. Planen fastställs av miljöministeriet.

22 §

Införlivning av områden i ett naturskyddsområde

Ett område som övergått i statens ägo och om vars användning för utvidgning av ett naturskyddsområde beslut har fattats i samband med förvärvet eller fångtet anses höra till naturskyddsområdet.

19 §

Skötsel- och nyttjandeplan

Skötsel- och nyttjandeplanen utarbetas av den myndighet eller inrättning i vars besittning naturskyddsområdet är. *Skötsel- och nyttjandeplanerna för nationalparker* fastställs av miljöministeriet.

22 §

Införlivning av områden i ett naturskyddsområde

Ett område som övergått i statens ägo och om vars användning för utvidgning av ett naturskyddsområde beslut har fattats i samband med förvärvet eller *annat fång* anses höra till naturskyddsområdet. *På ansökan av Forststyrelsen kan det i naturskyddsområdet vid fastighetsförrättning eller genom ett beslut om*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sammanslagning av fastigheter införlivas också andra sådana områden som enligt 14 § i lagen om Forststyrelsen (1378/2004) hör till egendom som är avsedd för offentliga förvaltningsuppgifter. Ett område som hör till ett allmänt vattenområde kan dock inte införlivas i ett naturskyddsområde genom ansökan.

Vid fastighetsbildning som gäller ett område som skall införlivas i ett naturskyddsområde iakttas 21 § 1 mom. Införlivningen skall kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som stadgas i lagen om offentliga kungörelser (34/25).

Vid fastighetsbildning som gäller ett område i fråga om vilket det har beslutats eller ansökts om införlivande i ett naturskyddsområde iakttas 21 § 1 mom. *Om ett privat naturskyddsområde som övergått i statens ägo införlivas i ett naturskyddsområde, avförs anteckningen om fridlysning av det privata området ur fastighetsdatasystemet i samband med införlivningen. Samtidigt upphör tidigare fridlysningsbestämmelser i fråga om detta område att gälla.* Införlivningen ska kungöras på kommunens anslagstavla på det sätt som bestäms i lagen om offentliga kungörelser (34/1925)

Denna lag träder i kraft den 20 .